

Załącznik do umowy z 14 stycznia 2021 r.

KONCEPCJA PROGRAMOWA

REALIZACJI ZADAŃ W ZAKRESIE BIEŻĄCEGO FUNKCJONOWANIA I ROZWOJU MUZEUM WSPÓŁCZESNEGO WROCŁAW (organizacji)

WSTĘP

Muzeum Współczesne Wrocławdziała w szczególności na podstawie:

1. Ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. *o muzeach*
2. Ustawy z dnia 25 października 1991 r. *o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej*
3. Ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. *o finansach publicznych*
4. *Statutu Muzeum Współczesnego Wrocław (w organizacji).*

Cele:

1. gromadzenie i trwała ochronaszutki współczesnej o charakterze materialnym i niematerialnym, traktowanej jako dobro kulturalne dziedzictwa ludzkości,
2. katalogowanie i naukowe opracowywanie zgromadzonych zbiorów,
3. przechowywanie gromadzonych dzieł, w warunkach zapewniających im właściwy stan zachowania i bezpieczeństwo,
4. magazynowanie ich w sposób dostępny do celów naukowych,
5. zabezpieczanie i konserwację zbiorów,
6. organizowanie badań,
7. prowadzenie działalności edukacyjnej,
8. wspieraniedziałalności artystycznej i upowszechniającejkulturę,
9. informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów,
10. upowszechnianie podstawowych wartości sztuki, historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej,
11. kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej odbiorców,
12. umożliwianie korzystania ze zgromadzonych zbiorów w szczególności do realizacji celów edukacyjnych i naukowych,

- 13.współpraca z Radą Muzeum/12 członków powoływanych przez Prezydenta Wrocławia/ przy optymalizacji funkcjonowania Muzeum w szczególności w zakresie wypełniania przez muzeum jego powinności wobec zbiorów i społeczeństwa,
- 14.organizowanie działalności Muzeum w sposób zapewniający realizację celów i podejmowanie działań określonych w statucie,
- 15.polepszanie wykorzystania potencjału Muzeum,
- 16.nadzór nad całokształtem działalności Muzeum, w szczególności w zakresie ustalania kierunków jego rozwoju, planów działalności merytorycznej oraz właściwego doboru kadr i osób współpracujących,
- 17.ogólny nadzór nad zbiorami, ich ewidencjonowaniem oraz majątkiem Muzeum,
- 18.dysponowanie środkami finansowymi zgodnie z ich przeznaczeniem i na zasadach określonych właściwymi przepisami.

SZCZEGÓŁOWY OPIS PROGRAMU DZIAŁALNOŚCI MUZEUM

Program MWW formułowany jest jako tworzenie i prezentacja kolekcji sztuki współczesnej w kontekście polskiej i międzynarodowej sztuki od drugiej połowy XX w. po zjawiska aktualne. Celem pozostaje wydobywanie najwartościowszych przejawów sztuki ze wskazanego przedziału czasu.

Muzeum Współczesne Wrocław jest pomyślane jako muzeum sztuki aktualnej, co wyklucza szczegółowe określenie konkretnych działań i przedsięwzięć, w miejsce których postuluje się uważne przyglądanie się sztuce i sejsmograficzne niemal reagowanie na poszerzające widnokrąg zdarzeń zjawiska artystyczne.

U podstaw koncepcji stoją dwie idee - idea dzieła otwartego oraz idea muzeum sztuki aktualnej - obu zmieniających się w czasie, ulegających modyfikacjom i przeobrażeniom. Taka koncepcja wyklucza przywiązanie do którejkolwiek z tendencji, włącznie z tą, która ją ukonstytuowała, dystansuje się od wszelkich opcji, będąc zainteresowana pozostającym w ciągłym napięciu badaniem rzeczywistości i przeobrażaniem miejsca dla sztuki.

Koncepcja muzeum sztuki aktualnej sformułowana w drugiej połowie l.60. XX w. przez Jerzego Ludwińskiego staje się korzeniem wyrażonych wyżej

założeń, badając, ale i poszerzając obszar zainteresowań o zjawiska spoza sklasycyzowanego już nurtu powojennej neoawangardy. Wartościowymi jej przejawami wymagającymi naukowego opracowania pozostają zbiory archiwalne Zdzisława Jurkiewicza oraz Jana Chwałczyka - dwóch obok Jerzego Ludwińskiego ważnych animatorów sztuki we Wrocławiu, których dokonania na tym polu, jak i zainicjowane w obszarze życia artystycznego działania znacząco wpłynęły na kształtowanie neoawangardowych postaw i nurtów spełniających ważną rolę w polskiej historii powojennej sztuki, a których znaczenie wykracza poza środowiskowy czy krajowy kontekst.

Koncepcja muzeum zatem ma charakter otwarty, a założenia programowe z niej wynikające muszą ulegać stałym modyfikacjom i wzbogacaniu.

Nieodzownym elementem działalności muzeum ma być dyskusja na temat kolekcjonowanych i prezentowanych prac, pozwalająca na badanie granic i formułowanie tożsamościowych tezd dotyczących sztuki współczesnej.

Przedmiotem kolekcjonowania i badania będą dzieła, o których można powiedzieć, że z dzisiejszej perspektywy wciąż jawią się jako aktualne, albo znaczące w globalnej perspektywie historii po 1945 r., oraz badają lub wyznaczają nowe przestrzenie kreacji, pozostając przejawem szeroko ujmowanej współczesności lub aktualnych problemów natury artystycznej. Przedmiotem kolekcji będą zarówno dzieła materialne, jak i niematerialne, wykonane w trwałych i nietrwałych materiałach, lub utrwalone na rozmaitych nośnikach analogowych lub cyfrowych. W przypadku sztuki bezobiektywnej, performansów, dzieł ulotnych lub innych, których trwanie jest ograniczone w czasie, przedmiotem kolekcji będą ich formy prezentacyjne, takie jak dokumentacja na prawach oryginału, dokumentacja sygnowana, szkic/projekt, szkic/projekt z opcją wykonania (powtórzenia), dokumentacja zwykła. Perspektywa badawcza: problemy szeroko rozumianej globalizacji oraz transkulturacji, wpływu nowych technologii na sztukę, naturę, jednostkowo traktowanego człowieka, otaczającą rzeczywistość.

Program działania w perspektywie długofalowej*

1. opracowywaniu nieustanna aktualizacja długofalowego planu rozwoju kolekcji MWW jako MoCA – przyjęcie węzłowych czasowo kierunków strategicznych, pozwalających na kształtowanie kolekcji i programu wystawienniczego o zdrowo pojętej konkurencyjności względem innych instytucji muzealnych w kraju i zagranicą,
2. współpraca prawna oraz w zakresie rzeczoznawstwa, wyceny i waloryzacji dzieł,
3. wypracowanie wysokich standardów muzealnych w zakresie nabywania, ewidencjonowania, opracowywania, administrowania, przechowywania i konserwowania dzieł sztuki,
4. pokazy monograficzne wsparte naukowymi badaniami, które pozwolą na nowe odczytania historii, nowe spojrzenie na dzieła i historie, które być może już znamy. Program w miarę możliwości współprowadzony przez podmioty naukowo-badawcze, praca w kooperacji. W przyszłości być może z innymi międzynarodowymi muzeami.
5. pokazy dzieł uznanych artystów, o ugruntowanej pozycji w historii sztuki, ale również sylwetki nowych twórców, często mniej znanych, których twórczość poszerzy spektrum widzenia zjawisk sztuki współczesnej /od tradycyjnych po najnowsze gatunki sztuk/.
6. działalność wydawnicza,
7. wypracowanie najbardziej efektywnych metod popularyzowania dzieł sztuki,
8. wypracowanie skutecznych narzędzi promocji,
9. wypracowanie logicznego i perspektywicznego programu edukacyjnego służącego upowszechnianiu - wiedzy o sztuce, sztuki współczesnej oraz jej aspektów formalnych wśród odbiorców z różnych grup i środowisk, ze szczególnym uwzględnieniem małego odbiorcy, traktowanego jako potencjalny uczestnik kultury w przyszłości. Edukacja na rzecz zintegrowanego „ja” człowieka. Akcent edukacyjny położony na uruchamianie i kształtowanie wrażliwości oraz kształcenie kompetencji kreatywnych. Dla starszych beneficjentów programu - kształtowanie umiejętności analizy dzieła, jego interpretacji oraz umiejętności krytycznego myślenia. Kreatywność od dziecka. Dzień małego kuratora w MWW, dzień sztuki w MWW, dzień małego konserwatora dzieł sztuki.

Międzypokoleniowe dyskusje o sztuce /artystów, historyków sztuki, krytyków, kolekcjonerów/.

- 10.seminaria, dyskusje tematyczne, panelowe, zjazdy, konferencje.
- 11.projekty badawcze, m.in. zbadanie i opracowanie *Archiwum Jerzego Jurkiewicza* oraz *Archiwum Jana Chwałczyka*,
- 12.kształtowanie afirmatywnego, jak i krytycznego sposobu myślenia o sztuce oraz otaczającym nas świecie,
- 13.muzeum jako miejsce kreatywnego poznawania rzeczywistości,
- 14.wypracowanie sposobów zaangażowania polskiego jak i zagranicznego odbiorcy, ambicje poszerzenia zasięgu oddziaływania MWWw Polsce, ale i za granicą,
- 15.zaproszenie publiczności z innych krajów, aby lepiej zrozumiała naszą tożsamość oraz dające szansę na lepsze poznanie i dyskusję w obrębie różnic,
- 16.wywieranie wpływu na sposoby myślenia o sztuce jako fenomenie oraz jej wartości w świecie,
- 17.wskazywanie na prawo każdego obywatela do korzystania z bogactwa sztuki,
- 18.opracowanie dotychczasowych zbiorów oraz kolejnych nabytków,
- 19.wspieranie kreatywnych rozwiązań w pracy zespołu, pozwalających na osobisty rozwój poszczególnych jego członków,
- 20.wypracowanie, skorelowanych z europejskimi, standardów administrowania i obrotu dziełami sztuki współczesnej,
- 21.potwierdzenie wysokiego poziomu merytorycznej działalności i znaczenia zbiorów, zespołu wykwalifikowanych pracowników, pomieszczeń i stałego źródła finansowania – zapewniających spełnienie statutowych celów Muzeum.

Marzenia:

1. współpraca z lokalnymi partnerami na rzecz wypracowania odbywającego się co kilka (3-5?) lat pokazu sztuki współczesnej we Wrocławiu – As art as possible – /AsAaP/?
2. podjęcie rozmów o MoCA we Wrocławiu /nowa przestrzeń wystawiennicza, biurowa, magazyny, zespół pracowników, promocja Wrocławia i sztuki wrocławskiego/dolnośląskiego środowiska artystów/.

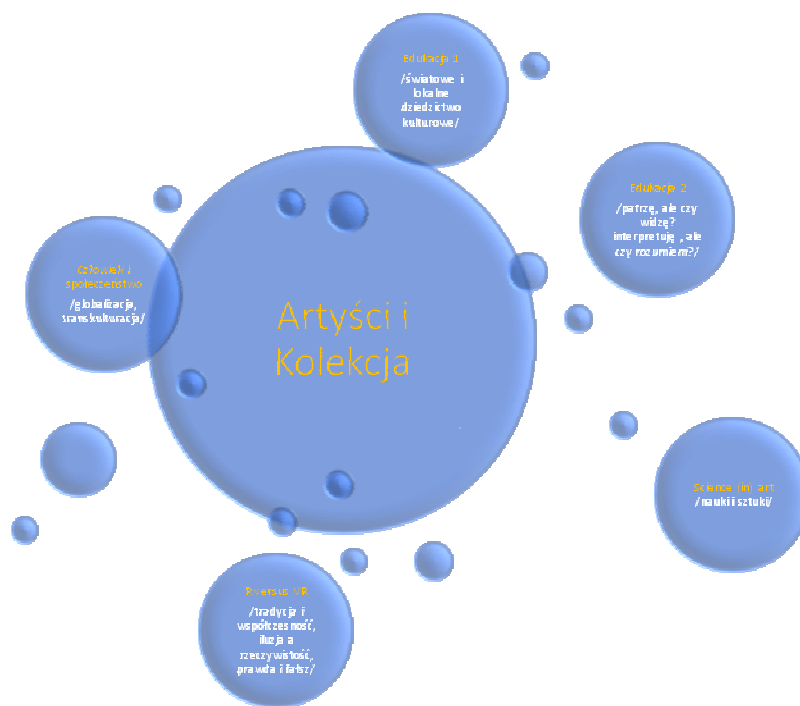
Rezultaty twarde:

1. powiększenie już istniejącej kolekcji o kolejne dzieła sztuki współczesnej,
2. organizacja i realizacja wystaw,
3. organizacja i realizacja warsztatów edukacyjnych,
4. uporządkowanie inwentarza dzieł sztuki,
5. stworzenie struktur usprawniających czynności oraz osiąganie efektów pracy w Muzeum,
6. opracowanie oraz digitalizacja i udostępnienie informacji nt. zbiorów w IT.

Rezultaty miękkie:

1. podniesienie świadomości społecznej dotyczącej działań artystycznych podejmowanych aktualnie i w przeszłości w obszarze sztuki współczesnej we Wrocławiu, w kraju i poza nim,
2. konsolidacja środowisk – artystycznego, naukowego, opiniotwórczego, władz miejskich, medialnego oraz mecenasów sztuki,
3. popularyzacja i promocja sztuki,
4. wspieranie aktywności twórczej,
5. inicjowanie kulturotwórczej aktywności społecznej.

**Schemat funkcjonowania i obszarów działalności MWW
postrzeganych z perspektywy aktualnych zjawisk w sztuce**

ZARYS STRATEGII ROZWOJU I/LUB RESTRUKTURYZACJI INSTYTUCJI, SPOSOBU MYŚLENIA O MUZEUM

TEZA 1: SZTUKA MA SENS. CZŁOWIEK JEST PODMIOTEM

Sztuka we wszystkich jej przejawach stanowi esencję kulturowego modelu życia kształtującego tożsamość każdego człowieka. Jego serce ożywia ciało, jego wrażliwość, intuicja, zdolność do kreowania i rozumowego myślenia konstytuują oraz animują otaczającą nas rzeczywistość. Chronimy sztukę, bo ona pozwala nam doświadczać naszej istotowości, różnorodności i jedności zarazem. Obcowanie z nią wzbogaca naszą wiedzę i pogłębia postrzeganie tego, co wewnątrz i na zewnątrz nas. Potrafi uczynić nas ludźmi bardziej świadomymi. Ta najbardziej wartościowa, chroni w nas człowieczeństwo, ale i wpływa w sposób znaczący na kształtowanie pożądanych jednostkowo i społecznie - afirmatywnych modeli życia. To w gruncie rzeczy właśnie sztuka, jako wytwór artysty, bo już nawet nie sam artysta, pozwala nam podtrzymywać światło kreujące i ujawniające naszym oczom świat. Pozwala odnajdywać sensory wynikające z jegoorganizacji, a także miejsca w nim człowieka. Dlatego kolekcjonowanie najwartościowszych artystycznie przejawów sztuki w całej jej złożoności i różnorodności jest tak ważne.

Działania podejmowane w murach Muzeum powinny wspomagać artystów oraz ich twórczości. Powinny ujawniać wagę ich działania i wspierać wszelkie wartościowe jej przejawy, a przez to stymulować rozwój kreatywnego potencjału nie tylko twórców, ale każdego człowieka.

TEZA 2: MUZEUM JEST MIEJSCEM REFLEKSJI O CZŁOWIEKU, ŻYCIU I OTACZAJĄCEJ RZECZYWISTOŚCI WYRAŻONYCH ZA POMOCĄ SZTUKI

Chcemy dziś czytać sztukę, nie zadając sobie pytania, czym ona jest lub też czym ona nie jest. Pozbywając się szansy na wstępną selekcję, zazwyczaj zamiennie próbujemy czytać zamiast dzieła – człowieka, jego twórcę. Ale czy mamy narzędzia do lektury obu tych podmiotów? Całe ponad 200-letnie zaplecze historii sztuki świadczy, że mimo różnych podejść metodologicznych wciąż chcemy odnajdywać w dziele jego aspekty formalne, stanowiące trampolinę do jego rozumienia i interpretacji. Etap ten, niezwykle cenny, w rzeczywistości jest potwierdzeniem naszej zdolności widzenia sztuki, jakby delegowanej do odbioru poprzez percypowanie jej aspektów wizualnych. Pominięcie tego etapu skutkuje przeniesieniem punktu ciężkości z aspektu wizualnego na domniemane pojmowanie artefaktu jako konceptu artysty. To ów zamysł, a nie sama praca, spełnia coraz częściej oczekiwania oglądającego, co przenosi dzieło sztuki z obszaru zainteresowań wizualnych w obszar zainteresowań związanych ze sposobami myślenia człowieka, w tym rozumienia świata.

Pracownik muzeum musi sobie dziś zadać pytanie już nie o to, jak powinien opisywać rzeczy, ale też jakie rzeczy powinien opisywać.

Choćby z tego powodu podkreślenia wymaga idea kolekcjonowania w takiej instytucji jak Muzeum wyselekcjonowanych dzieł. Strategia powinna obejmować zarówno szerokie spektrum reprezentacji powojennych nurtów neoawangardy 2 połowy XX wieku po zjawiska aktualne. Dlatego przedmiotem kolekcjonowania w muzeum powinny być dzieła, które przede wszystkim – jak powiedziałby Martin Heidegger – „są sobą u siebie”, w przeciwieństwie do sztuki - wolnej od siebie samej.

Sztuka, analogicznie jak historia, pozostaje odpryskiem nieujarzmionych przez człowieka żywiołów. I to najprawdopodobniej jedna z największych jej wartości. Ale też właśnie dlatego tak istotne w trakcie jej badania i kolekcjonowania wydają się uważność oraz powrót do tez, iż sztuka zawsze

skłania do refleksji o człowieku. A refleksja o człowieku musi zawsze kierować ku refleksji o życiu.

TEZA 3: FUNDAMENTEM MUZEUM JEST MYŚLENIE O SENSIE TWORZENIA KOLEKCJI

Celem działania Muzeum nie będzie gromadzenie prac określonych artystów, lecz pozyskiwanie dzieł wybitnych, tworzenie kolekcji dla nas i przyszłych pokoleń. W selekcji prac pod uwagę będą brane walory artystyczne, kognitywne, historyczne, ze szczególnym uwzględnieniem dzieł zakorzenionych w tradycji poszukiwania prawdy i piękna, rozwijających kompetencje świadomego uczestnictwa odbiorcy w kulturze i społeczeństwie, kształtujących kreatywne, afirmatywne, jak i krytyczne względem otaczającej nas rzeczywistości postawy. W założeniu kolekcja MWW ma mieć strategiczne znaczenie dla Wrocławia, regionu dolnośląskiego oraz Polski. Muzeum powinno służyć integracji społecznej oraz spełniać kulturotwórczą i edukacyjną rolę nie tylko w regionie.

Obserwowane aktualnie w kulturze zjawiska, a także przeobrażający się na naszych oczach w dotkliwy sposób świat, zmuszają do przemyślenia sensów i celów działania takich instytucji jak muzea. Poszukiwanie swoistego balansu pomiędzy technicyzującymi i wirtualizującymi rzeczywistość - a także jej postrzeganie - zjawiskami, czy transkulturowymi globalizującymi aspektami tejże, wespół z niezbędną do kontynuacji życia symbiozą człowieka z naturą, stają się wyzwaniem również w pracy muzealnika, pracownika instytucji kultury. Aktualnie, najbardziej interesującą perspektywą jego pracy wydaje się śledzenie relacji zachodzących między naukowymi teoriami i metodologiami a sztuką 2 poł. XX w. po zjawiska aktualne. Eksploracja badawczo-kolekcjonerska mogłaby być prowadzona z perspektywy kognitywistycznej, co pozwoliłoby na odwołanie zarówno do przyjmowanych przez artystów postaw, sposobów percepcji/obserwacji świata, analizy sposobów wykorzystywania wrażliwości, zmysłów, mózgu i umysłu w obszarze kreacji, a także ich modelowania poprzez wizualne oddziaływanie szeroko rozumianej rodziny artefaktów. Odwołanie do *Cognitive Sciences* wydaje się zasadne w świetle interdyscyplinarnego zakresu podejmowanych dziś w obszarze sztuki działań, których animatorzy potrafią połączyć tradycyjnie i nietradycyjnie, materialnie i niematerialnie rozumiane gatunki sztuk z takimi dziedzinami jak psychologia, neuropsychologia,

neurobiologia, socjologia, lingwistyka, filozofia, logika, nauki ścisłe, takie jak matematyka, geometria, czy fizyka, optyka, audiacja, systemy inteligentne, wirtualizacja, czy kreolizacja kultur. Ze względu na powszechnie przyjmowaną tezę, że artyści to wciąż grupa osobliwieuprzywilejowana, ponieważ cechuje ją rozszerzone pole percepcji - potocznie przyjmujemy, że artyści wiedzą, widzą, słyszą więcej - chciałabym nadać MWW kierunek rozwoju respektujący takie obszary sztuki, estetyki, nauki oraz refleksji, które badałyby i eksplikowałyby zdolność sztuki współczesnej do integracji lub tzw. pozytywnej dezintegracji człowieka.

Od lat wyraźnie zarysowane w historii sztuki nurty takie jak sztuka krytyczna, *op art*, sztuka kinetyczna, abstrakcja geometryczna, sztuka konceptualna, pojęciowa, *digital art*, *bio art*, *virtual art*, *augmented art*, *electronic art*, *interactive art*... prowokują do namysłu i rzetelnych badań nad rodzajem implikacji i zapożyczeń zjawisk w nauce i sztuce, badań nad sposobami i przykładami interioryzacji pojęć i terminów z obszaru nauki na/w obszar sztuki, a poprzez obie te kategorie dają szansę na nieodzowny cel badania humanistycznego - refleksję nad kondycją współczesnego człowieka.

Pragnę zaznaczyć, że chciałabym, abyśmy we wrocławskim Muzeum skłaniali się ku problematyce fenomenu sztuki i powiązanych z nią kategorii wartościujących - piękna i brzydoty, dobra i zła, prawd i iluzji, naukowego oraz intuicyjnego aspektu poznawania świata, wolności sztuki, ale i zniewoleń, opresji działań artystów, którzy cel swojego działania sytuują w obszarze sztuki, a czasem poza nim, wciąż jednakowoż wypowiadając się językiem sztuki. Chciałabym, aby sztuka prezentowana w Muzeum ujawniała rozwarstwienia na sztukę rozumianą jako *być* i odrębne od niej - *jej bycie* - czego nie utożsamiam z pojęciem dyskursów o sztuce. Chciałabym próbować obiektywizować sądy o niej, tropiąc i wprowadzając jasne kryteria pozwalające na oddzielenie sztuki wolnej od ideologii oraz sztuki znajdującej się pod jej wpływem, co nie musi zaprzeczać jej wartości, lecz wymaga wyraźnego wskazania na jej zależność od podmiotowej doktryny czy mody.

W końcu chciałabym, aby w Muzeum interesowała nas refleksja nad światem, rozważanie świata przez pryzmat sztuki w jej fenomenologicznym ujęciu, jawiącej się więc przede wszystkim, taką jaką ona jest. Punktem wyjścia pozostaje zawsze dzieło sztuki oraz analiza jego aspektów formalnych, pojęciowych i koncepcyjnych.

TEZA 4: SERCEM KOLEKCJI SĄ ARTYŚCI I ICH DZIEŁA

Artyści są sercem muzealnej kolekcji. Kolekcjonowanie, badanie oraz opracowywanie ich dzieł, nigdy nie amputuje osoby autora dzieła. Dlatego MWW powinno współdziałać z artystami jako współbadaczami */co-researchers/* oraz partnerami w kreowaniu nowych treści, form i sposobów doświadczania sztuki, której adresatem są odbiorcy. Muzeum powinno wspierać społeczność artystyczną Wrocławia i szerzej Polski, przyczyniając się do rozwoju ich potencjału oraz akceleracji pozytywnego ich wpływu na kształtowanie kreatywnych modeli życia.

Podmiotem działania muzeum jest artysta, człowiek. Stanowi on podmiot opartego na humanistycznej tradycji szeroko rozumianego „działania muzealnego”, zainteresowania, badania i chronienia. Pozostaje nim podczas gdy przedmiotowo traktowane dzieło sztuki, jest sposobem komunikowania się artysty z odbiorcą, jest świadectwem życia i twórczości tego artysty, pozostaje również świadectwem czasu, w którym ono powstało. Świadomość różnicy między podmiotem, a przedmiotem w działaniu muzealnym jest bardzo ważna. Tylkotakie rozróżnienie pozwala bowiem na racjonalne wartościowanie zbiorów, uprzywilejowanie obiektów pretendujących do statusu chronionego prawnie dziedzictwa, bo służących poznaniu i ewolucji człowieka. Wyklucza zeń zainteresowania działalnością ludzką sprzeciwiająca się temu naturalnemu porządkowi.

TEZA 5: RESTRUKTURYZACJA MUZEUM MUSI BYĆ CZUŁA I ELASTYCZNA

Próbie sprowokowania do wypracowania odpowiedzi na pytania, kim jesteśmy, dokąd zmierzamy postrzegam jako pierwszy niezbędny etap do budowania wspólnej zespołowej strategii rozwoju i restrukturyzacji Muzeum. Sprecyzowanie kierunków, określenie kryteriów i parametrów działania to etap drugi. Powinien on pozwolić na stworzenie struktury, w której zaopatrzone zostaną wszystkie obszary działania niezbędne do realizacji prawnie, w tym statutowo usankcjonowanych celów. Obszary te wskażą na zasadniczą strukturę powoływanych elastycznie i zgodnie z potrzebą zespołów projektowych.

PLAN ORGANIZACYJNO-FINANSOWY

Model organizacyjno-finansowy Muzeum nie będzie odbiegał od przyjętych i sprawdzonych standardów funkcjonowania instytucji o charakterze muzealnym. Będzie on odpowiadał wymogom prawnym oraz związanym z realizacją zadań wynikających ze statutowych celów MWW w zakresie obsługi finansowej, kadrowej, prawnej i organizacyjnej przy zapewnieniu przestrzegania przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Nadzorowania wymagają wszystkie obszary funkcjonowania Muzeum, w tym obsługi finansowo-rachunkowej, administracyjnej, gospodarczej, RODO.

Konieczne elementy struktury organizacyjno-finansowej: obsługa kancelaryjno-sekretaryjna, obsługa finansowo-księgową, obsługa inwentaryzacyjną, kontrola zbiorów /skonstrum/, obsługa konserwatorska, administrowanie dziełami sztuki /przyjęcia, użyczenia, korespondencja/, dział dokumentowania oraz udostępniania ilustracji dzieł, obsługa poszczególnych sektorów magazynowych, udostępnianie materiałów dot. dzieł, dokumentacji/, dział edukacji, dział promocji i komunikacji z mediami.

Struktura elastyczna. Tryb zadaniowy projektowy poddawany ewaluacji. W pierwszym rzędzie przy tworzeniu struktury znaczenie będzie miało zapewnienie efektywności działania oraz skutecznego przepływu informacji. Przewiduje się pracę w tematycznych zespołach angażujących pracowników w zależności od wagi i rodzaju zadania.

PLAN I POLITYKA FINANSOWA

Zgodne z obowiązującym prawem, celami statutowymi oraz przedmiotową dotacją.

Polityka finansowa będzie wynikała z realizacji celów statutowych Muzeum oraz optymalizacji rozwiązań służących ich osiągnięciu. Prowadzona będzie tak, aby umiejętnie gromadzić i wydatkować pozyskiwane publiczne środki finansowe z poszanowaniem kryteriów realności, niesprzeczności, jasności, akceptowalności, zasadności oraz odpowiedzialności. Zapewnia się o prowadzeniu polityki finansowej oraz sprawowaniu nadzoru nad gospodarowaniem finansami.

Przewiduje się koszty przeglądów infrastruktury pod kątem bezpieczeństwa oraz spełniania wymogów BHP, naprawcze infrastrukturalne, remont bazy lokalowej, w tym termomodernizacyjny oraz zakup niezbędnego sprzętu i materiałów biurowych. Bliższe poznanie bazy lokalowej i wystawienniczej może skutkować oszacowaniem i wygenerowaniem dodatkowych niezbędnych do pokrycia kosztów.

OKREŚLENIE SPOSOBÓW POZYSKIWANIA ŚRODKÓW POZABUDŻETOWYCH W CELU WZMOCNIENIA DZIAŁALNOŚCI INSTYTUCJI

Przychody własne Muzeum pozyskuje z działalności dodatkowej określonej w przepisach. Składa się na nią: sprzedaż wydawnictw, pamiątek i wyrobów przemysłów kultury, środki pieniężne pozyskane w wyniku odpłatnego organizowania imprez kulturalnych, naukowych, edukacyjnych, w tym projekcji, spektakli, koncertów, pokazów reklamowych, konferencji oraz obsługi ruchu turystycznego, świadczenia usług wydawniczych, opracowywania opinii, ekspertyz i dokumentacji, usług konserwatorskich, reprodukcyjnych, badawczych, wynajmu pomieszczeń na cele, które nie naruszają działalności podstawowej Muzeum. Zgodnie z prawem, dochód ten wykorzysta Muzeum wyłącznie w celu finansowania podstawowej działalności statutowej.

Muzeum będzie również zainteresowane pozyskiwaniem wsparcia zarówno finansowego jak i w postaci tzw. wkładu własnego od osób fizycznych i podmiotów prawnych reprezentujących sektor publiczny i prywatny.

Z Muzeum od lat współpracuje Dolnośląskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych działające z sukcesami we Wrocławiu od 2004 r. na rzecz tworzenia kolekcji sztuki współczesnej dla Wrocławia oraz powołania instytucji kultury prezentującej zbiory, których depozytariuszem obecnie pozostaje MWW. Należałoby zaznaczyć, że kolekcja DTZSP oraz skuteczne od lat starania i działania jej członków stały się przyczyną powołania Muzeum. Warto docenić wkład Stowarzyszenia w kolekcjonowanie oraz promowanie sztuki współczesnej we Wrocławiu oraz podtrzymać partnerski charakter współpracy obu podmiotów. Z uwagi na znaczący i liczący się już w kraju - o czym świadczą liczne wypożyczenia dzieł z kolekcji - potencjał artystyczny oraz naukowy, kolekcja ta odpowiada wysokim standardom muzealnym. W grudniu 2020 roku ukazał się drugi tom opracowania naukowego jej zbiorów, obejmujący 75 not opisujących

oraz ilustrujących niemal 400 kolejnych obiektów nabytych przez Stowarzyszenie w latach 2012-2017. Chciałabym, aby Muzeum pozyskało środki finansowe na przygotowanie co najmniej analogicznego opracowania jego zbiorów.

Pożądane byłoby także zainicjowanie współpracy w obszarze świadomego kolekcjonerstwa prywatnego oraz bankowości - np. wykłady i pokazy dla potencjalnych inwestorów, być może również w usłudze art bankingu. Wymagałoby to jednak wcześniejszego rozpoznania uwarunkowań prawno-etycznych, których respektowanie pozwoliłoby być może na tego rodzaju współpracę.

MODEL ZARZĄDZANIA

Muzeum zarządza dyrektor.

Proponuje się model zarządzania humanistycznego.

Jest to model zarządzania, w którym pracownik tworzący zespół pracujący w Muzeum jest podmiotem. Uważam, że najważniejszymi zasobami Muzeum /w obszarze sprawowania czynności zawodowych/ są pracownicy - obecnie 19 osób, a zasobem każdego pracownika zespołu są jego kompetencje merytoryczne, zaangażowanie, gotowość, umiejętność i swoista wola walki w imię celów określonych w misji Muzeum oraz wytyczonych przez wizje przełożonych. Zgodnie z proponowanym modelem zarządzania przewiduje się skuteczną merytoryczną oraz w miarę możliwości gratyfikacyjną motywację pracowników wpływającą na zaangażowanie na rzecz wspólnie przyjętych celów. Za zadanie poczytuję sobie uzyskanie u współpracowników poziomu satysfakcji, który niewątpliwie będzie miał wpływ na budowanie prestiżu Muzeum na zewnątrz, ale i prestiżu Muzeum jako miejsca pracy oraz prestiżu bezpośrednio wykonywanych działań w korelacji do zadaniowego modelu funkcjonowania instytucji.

Pierwsza czynność: rozpoznanie, czym w istocie jest/ma być dla nas muzeum? Wypracowanie w zespole wspólnej odpowiedzi na to pytanie, pozwoli ujawnić i sformułować tożsamość instytucji, chronić Muzeum przed jej utratą, a także pozwolić na stworzenie warunków do działania i rozwoju, rozumianych jako społeczna i kulturotwórcza służba. Określenie działań non profit, czynności zasługujących na szczególne docenienie oraz wyznaczenie granic zapewniających dbałość o poszanowanie osobistej godności oraz zapewnienie kultury pracy,

pozwoła mam nadzieję na transparentność zasad, dobrą atmosferę, dobre relacje, merytoryczną oraz efektywną pracę.

KONCEPCJA KOMUNIKACJI MUZEUM

Komunikacja bezpośrednia oraz pośrednia, elastyczna względem potrzeb.

Zadania wewnętrzne będą realizowane etapowo z wyznaczeniem poszczególnych osób/zespołów oraz terminów projektowych, zgodnie z przyjętym modelem pracy - I etap przygotowawczy, II etap realizacji projektu, III etap promocji projektu, IV etap ewaluacji projektu. IV etap - ewaluacji traktuję, jako niezbędne narzędzie waloryzacji sprawności zespołu w realizacji zadań. Daje on również szansę na doskonalenie kompetencji zarządczych, sprawczości oraz pomiaru efektywności pracy wszystkich pracowników.

Zadania zewnętrzne wymagają stworzenia efektywnego zespołu działającego na rzecz promocji oraz informowania o działalności muzeum. Ważnym aspektem z dziedziny komunikacji będzie *audiance development*- długofalowy proces pozyskiwania odbiorców, którzy docelowo pozostają strategicznymi ambasadorami muzeum na zewnątrz. Ich opinie, udział w dyskusjach powinny stanowić ważne źródło informacji i bodziec do ewentualnych zmian, modelowania profilu instytucji zgodnie z pożądaną potrzebą. Nie bez znaczenia pozostaje budowanie sieci kontaktów medialnych i programowych z mediami.

PLAN EFEKTYWNEGO WYKORZYSTANIA BAZY LOKALOWEJ I ZASOBÓW INSTYTUCJI

Zgodny z prawem oraz celami statutowymi Muzeum.

Przestrzeń wykorzystywana będzie na cele wystawiennicze, edukacyjne, archiwalne, promocyjne, magazynowe, konserwatorskie, obsługi przyjmowania oraz użyczania zbiorów i archiwaliów, nacele naukowo-badawcze, office. Zadbania wymaga mienie architektoniczno-infrastrukturalne, biurowe, magazynowe, zaplecza techniczno-gospodarczego.

Marzeniem pozostaje szczypta smacznej sztuki, czyli ART COOK LAB - w pełni wyposażona restauracja z tarasem na dachu MWW, serwująca aspirujące do miana art cook dania i specjały.

PLAN GOSPODAROWANIA ZBIORAMI MUZEUM

Zgodny z przepisami prawa oraz celami statutowymi Muzeum. Pełna ochrona zbiorów w zakresie przechowywania, ewidencjonowania, administrowania, użyczania, ubezpieczania i konserwacji zbiorów. Jasne regulacje dotyczące funkcjonowania Muzeum w tych obszarach. Powoływanie zespołów do wykonywania skonstrum. Koniecznością będzie wypracowanie zasad zarządzania magazynami oraz powierzchnią wystawienniczą.

PLAN WSPÓŁPRACY INSTYTUCJI Z INNYMI PODMIOTAMI ORAZ WSPÓŁPRACY MIĘDZYKRAJOWEJ

Deklaruje się otwartość na współpracę we wszystkich aspektach wymiany dobrych praktyk oraz wspierania przedmiotowej działalności instytucji kultury z partnerami o zasięgu lokalnym, ogólnopolskim a także europejskim. Postuluje się podjęcie działań zmierzających do osiągnięcia standardów pozwalających na obustronnie korzystną współpracę z muzealnymi partnerami z kraju i zagranicy.